

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Anledning af den som Bilag 3 trykte Henvendelse fra Repræsentanter for arbejdsløse fagorganiserede Arbejdere har Indenrigsministeriet anmodet Arbejdsløshedsinspektøren om sammen med Arbejdsløshedsnævnet at ville undersøge, i hvilken Grad og paa hvilken Maade det i Henvendelsen fremsatte Ønske om Forhøjelse af Understøttelserne til arbejdsløse vil kunne imødekommes.

I Henhold hertil har Arbejdsløshedsnævnet udarbejdet et Udkast til Ændring af midlertidig Lov af 27. Oktober 1917 angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m., hvilket Udkast er lagt til Grund for nærværende Lovforslag, der dog indeholder enkelte Afvigelser fra Udkastet.

I saa Henseende bemærkes, at man under Hensyn til den herskende Dyrtd har anset det for nødvendigt for familieforsørgende Medlemmers Vedkommende at forhøje den i Lovforslagets § 4, 2det Stykke, fastsatte Minimumsunderstøttelse, der af Nævnet var ansat til 2 Kr. pr. Dag for heltbetalende og 1 Kr. 50 Øre pr. Dag for halvt- eller delvisbetalende. Da det er muligt, at den samlede Understøttelse i visse Tilfælde kan komme til at ligge for nær op ad de for Faget eller Grupper indenfor Faget gældende Lønninger, har man derhos til § 4 føjet en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren i saadanne Tilfælde kan paabyde en passende Nedsættelse af Kassens vedtægtsmæssige Understøttelse, saaledes at der mellem Arbejdslønnen og den samlede Understøttelse tilvejebringes en passende Forskel i de arbejdendes Favør.

I § 8 har man for at fjerne den i

forskellige Kommuner tidligere herskende Tvivl indføjet en Bestemmelse, der fastslaar de understøttedes Berettigelse til Rabatmærker o. l.

Med Hensyn til de understøttedes Adgang til at erholde Hjælp i Henhold til § 8 i Lov af 27. Oktober 1917 bemærkes iøvrigt, at det har vist sig, at de af Hjelpekasserne foretagne Undersøgelser af de paagældendes Trang m. m. i mange Tilfælde har taget saa lang Tid, at Formaalet med Bestemmelsen i væsentlig Grad er blevet tilsidesat. Ministeriet er derfor sindet at ville henlede Hjelpekassebestyrelsernes Opmærksomhed paa, at dette Forhold bør ændres, og at den omhandlede Undersøgelse i adskillige Tilfælde vil kunne indskrænkes, naar der foreligger en Attest fra Arbejdsløshedskassens Ledelse om vedkommendes Forhold, idet man maa formene, at Kasserne i mange Tilfælde vil være i Stand til at afgive saadanne Attester, medens man ikke mener at kunne paalægge Kasserne i alle Tilfælde at afgive en saadan Attest.

Sluttelig bemærkes, at Fristen for Lovens Gyldighed — der af Nævnet var ansat til 30. Juni 1918 — er foreslaaet forlænget til 31. August 1918, samt at man af Hensyn hertil har forhøjet det af Nævnet i § 3 for Tiden efter 1. April 1918 foreslaaede Statstilskud fra 1 Mill. Kr. til 2 Mill. Kr.

Iøvrigt skal man med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser henvide til de af Nævnet fremsatte Bemærkninger (Bilag 1).